

Szeged 1925 VIII 3.

Kedves Gyulács!

Tudom, hogy éretekhez lelkedet sejtő az a hang is, mid, amelyen
lapunk néretese szerint teljeseen kritikátelenül támaszt. Vata közönség
szükségeire nem számolt, hogy baráti lépés megérzése mellett, hogy
bár jóllakhat mint a lap belső munkatársa a nagy nyilvánosság előtt
a cikkkelkel valódatást kell vállalnom, mégis mint költő ember is
helytelenítem, prokhat. Te meg politikai néretese, vagy mint én is ebben a telje-
tetben egyik-másik dolgot, nemben állunk egyinél, de mint ember is,
pöcsa pléte teleteltes is ragaszkodó néretellel hajlok meg elittel. En a néretet
kértes arra, hogy a ellenértéket megnyugtatastokra keret monitak, peled.
A cikk írója hoz egyebtől is ugyanezt barátság, kőt, Tudva hoz, meggyőződéssel
írja azt amit is, de azt is Tudva hoz, a Te namolyedben teved. A nagyok istha,
hoz kávesen értik meg őket, illetve félreértik őket, mert nem, meg az o.
distingváló képenjüket, ami a pöcsa emberedek is, mint isten. Adomaz
nyilvános meg. Mi tudjuk hoz a világ előtt, Róvetkésitlenjéssel látni dolgait,
coeletkedetünk is költőitünk, éppen ellenkezőleg bizonyos. Róvetkésit, de nem
sabloun, határonapi felfogás marint. - Kékes orienter fajna, ha azt kinned,
hogy én is harolvas gondolatodra is mindenben beismerté Róvetkésit
véleményt táplálék.

Öllettel tisztelettel barátod

György Jász
1925